

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. I. 20.323/2012/6. szám

A Debreceni Ítéltábla a Bákonyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bákonyi László ügyvéd, címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a Dr. Nyári Péter ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Debreceni Törvényszék 10.P.21.860/2011/14. számú ítélete ellen az alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy az alperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összege helyesen 21 000 (Huszonegyezer) forint.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 6 350 (Hatezerháromszázötven) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 48 000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, aki **"L"** polgármestere, 2011. június 8-án a polgármesteri hivatal ügyintézője, **K. E.** továbbá a **"X" Kft.** ügyvezetője, **K. G.** valamint **P. I.** tervező társaságában helyszíni bejárást tartott **"L"**en a **"K"** utcában egy optikai kábel elhelyezése érdekében.

A **"K"** u. szám előtti utcaszakaszhoz érve az alperes lakóingatlanából az utcára kijött és emelt hangon közölte a felperessel, hogy a pénzét ellopta, elsikkasztotta és különféle jelzőkkel, illetve többek között „mocsok”-nak nevezte.

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a fenti két kijelentéssel a jóhírnévhez és a becsülethez fűződő személyiségi jogait megsértette, kérte a további jogsértéstől történő eltiltásra kötelezését, elégtételadásként bocsánatkérést, valamint 100 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére történő kötelezését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy a felperes által előadottak nem hangzottak el, továbbá a felperes, mint polgármester közszereplőnek minősül, ezért fokozottan köteles túrni az őt ért kritikákat.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez és becsülethez fűződő jogait azzal, hogy 2011. június 8. napján a "**L**", "**K**" u. ... szám előtti útszakaszon az alperes azt állította valótlanul a felperesről: ellopta és elsikkasztotta az alperes pénzét, továbbá a felperest mocsoknak nevezte. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 100 000 Ft nem vagyoni kártérítést és 28 000 Ft perköltséget, továbbá az ítélet jogerőre emelkedését követően a "**L**"-i H elnevezésű havilap következő lapszámában a saját költségén tegye közzé az alábbi közleményt: „Én, alperes (neve) elismerem és ezúton bocsánatot kérek felperes neve-től, hogy 2011. június 8. napján "**L**"en, a "**K**" u. szám előtti utcaszakaszon megsértettem felperes (neve) jóhírnévhez és becsületéhez fűződő személyiségi jogait, amikor azzal vádoltam, hogy elsikkasztotta a pénzemet és őt mocsoknak neveztem." Kötelezte az alperest, hogy térítsen meg az államnak külön felhívásra 15 000 Ft illetéket.

Határozatának indokolásában megállapította, hogy a lefolytatott tanúbizonyítások alapján a felperes által kifogásolt jogsértések elhangzottak, s bár a felperes közszereplőnek minősül, azonban sértő, valótlan tények állítását és indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó vélemények elhangzását nem köteles eltúrní. Arra figyelemmel, hogy a lakosság körében ismertté vált az alperes kedvezőtlen értékítélete, indokoltnak látta a "**L**"i H havilapban bocsánatkérésre kötelezni az alperest. A nem vagyoni kártérítés összegét mérlegeléssel állapította meg, e körben figyelemmel volt arra, hogy a felperes polgármesteri pozíciót tölt be, ezért számára fontos a lakosság körében való megítélése.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását, javára perköltség megállapítását kérte. Továbbra is vitatta, hogy az állított jogsértések elhangzottak volna, hivatkozott arra, hogy **P. I.** tanú az inkriminált napon nem volt jelen, a meghallgatott tanúk nem tekinthetők elfogulatlanoknak, mert **K. E.** a polgármesteri hivatalban dolgozik, **K. G.** részére pedig az építési engedélyt a polgármesteri hivatal adta ki, **N. Cs-né** tanú sógornője a "**D. F.**" Centrumban dolgozik takarítónőként, **T. S.** tanú korábban mezőőr volt, így feltételezése szerint jó kapcsolatokat ápolhat a felperessel. Vitatta azt is, hogy **T. S.** és **N. Cs-né** tanúk hallhatták a beszélgetést. Jogsértés hiányában pedig indokolatlan a nyilvános bocsánatkérés és a nem vagyoni kártérítés megállapítása. Tanúk meghallgatására vonatkozóan terjesztett elő bizonyítási indítványt, akik előadása szerint arról tudnak nyilatkozni, hogy semmilyen sértő kijelentést nem tett, erről nekik tudomásuk nincs.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helyes indokai szerinti helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Az alperes bizonyítási indítványának teljesítését ellenezte.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg a tényállást, az abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése és a 254. §-a (3) bekezdése alapján helyben hagyta.

A Ptk. 76. §-a alapján a személyhez fűződő jog sérelmét jelenti a becsület megsértése. A Ptk. 78. §-ának (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó sértő, valótlan tény állít, híresztel vagy való tény hamis színben tüntet fel.

A fellebbezésben hivatkozottak miatt emeli ki az ítéltábla, hogy a felperes állításait a meghallgatott tanúk vallomásaival igazolta, az alperes ezzel kapcsolatos feltételezései és aggályai nem alkalmasak a tanúk vallomásában foglaltak megdöntésére. Itt jegyzi meg az ítéltábla, hogy a felajánlott alperesi bizonyítást azért mellőzte, mert a sértő kijelentések elhangzása vonatkozásában a bizonyítás a felperest terhelte, ennek sikerrel eleget is tett, az alperes által bejelentett tanúk - akik arra vonatkozóan tudnának nyilatkozni, hogy nincs tudomásuk arról, hogy az alperes sértő kijelentést tett volna - meghallgatása nemleges tényre vonatkozóan szükségtelen, továbbá az indítvány a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésébe ütközik.

A személy jóhírnevét sértik a valóságot meghamisító olyan tényállítások, amelyek hátrányosan befolyásolják a személy objektív társadalmi értékelését. A jogsértés megállapításához elegendő az olyan valótlan tényállítás, amely alkalmas a személy téves megítélésére. A becsület sérelmét megvalósító megnyilvánulások a személyiség valóságos társadalmi értékének meg nem felelő, bíráló véleményt nyilvánító közlések kifejezése.

Helyesen állapította meg azt az elsőfokú bíróság, hogy a felperes közszereplőnek tekinthető, azonban az alkotmányos védelem alatt álló becsület, jóhírnév az értékítéletben megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet. A közszereplők sem kötelesek eltérni a személyükről állított valótlan tényközléseket, ugyanis a tőlük elvárható fokozottabb kritikatűrési kötelezettség csak a velük szemben megfogalmazott véleménynyilvánításokra vonatkozik. Egy közszereplővel szemben annak megfogalmazása, hogy mint polgármester ellopta, elsikkasztotta az alperes pénzét, kétségtelenül valótlan és sértő jellegű kijelentés, ezért alkalmas a jóhírnév és a becsület védelméhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítására.

Erre figyelemmel helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság a jogsértés megállapításáról, az alperes eltiltásra és elégtételadásra kötelezéséről. A nem vagyoni kártérítés összegszerűsége vonatkozásában is a jogszabályoknak megfelelő döntést hozott az elsőfokú bíróság, az alperesi kijelentés szerint a felperes, mint polgármester ellopta a pénzét, ezért a Pp. 163. §-ának (3) bekezdése alapján köztudomású tényként elfogadható az, hogy egy közéleti szereplővel kapcsolatban annak állítása, hogy az állampolgár vagyonát kívánja megszerezni, olyan tartalmat hordoz, ami személyének megítélését hátrányosan befolyásolja, ezért a nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezése az alperesnek indokolt volt.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében 15 000 Ft kereseti illeték megfizetésére kötelezte az alperest, figyelemmel arra, hogy a felperes a keresetlevelén 6 000 Ft illetéket lerótt. Ugyanakkor az ítélet indokolása szerint a lerovandó illeték összege 27 000 Ft, ebből a felperes 6 000 Ft-ot lerótt, így az alperes 21 000 Ft illeték megfizetésére köteles. Nyilvánvalóan elírás történt az ítélet rendelkező részében, az alperes által fizetendő illeték összegét helyesen az ítélet indokolása tartalmazza, ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét ezzel a pontosítással hagyta helyben.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért az ítélet tábla a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a Pp. 217. §-ának (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel kötelezte a felperes javára perköltség megfizetésére, melynek összege meghatározásánál figyelemmel volt a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (3), (4) bekezdésében foglaltakra és a 4/A. § (1) bekezdésében írtakra. Az alperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezménye folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére is köteles, melynek összege a módosított, 1990. évi XCIII. törvény 39. §-a (3) bekezdésének c) pontja szerinti pertárgyérték alapulvételével a 49. §-a (1) bekezdésében írt mérték szerint került meghatározásra.

D e b r e c e n, 2012. szeptember hó 20.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál s.k. bíró, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő